Nr. 251. w Wtorek dnia 27. Października 1863

GAZETA W. XIĘSTWA POZNAŃSKIEGO.

PRZEDPŁATA: ćwierćrocznie dla miasta Poznania 1 Tal. 20 Sgr. na całe Prussy 2 Tal.

INSERATY: 1 Sgr. 3 Fen. od wiersza na ⅓ szerokości przyjmują się tylko w Expedycyi.

Drukiem i nakładem Drukarni Nadwornéj W. Deckera i Spółki w Poznaniu. — Redaktor odpowiedzialny: N. Kamieński w Poznaniu.

Berlin, 26. Października. — Najj. Pan wyjechał do Stralzundu i Putbus.

— Najj. Pan raczył nadać nadleśniczemu Stahr w Eckstelle, powiecie obornickiem, order orła czerwonego 3. klasy na pętlicy, radzcy rej. i budowniczemu Kochowi w Berlinie order orła czerwonego 4tej klasy, tajn. radzcy rej. Stein w Szczecinie order korony królewskiej 3. klasy, a zamianować rzeczywistego tajn. radzcę legacyjnego Philipsborna direktorem drugiego wydziału w ministerstwie spraw zagranicznych.

Berlin, 27. Października. — L'Europe zdaje sprawę o norymbergskiej konferencyi ministeryalnej, wedle której nie powiodło się tam Austryi. Z 24 podpisanych na akcie reformy stawiło się przez swych reprezentantów tylko 10, a mianowicie: Austrya (Rechberg), Saksonia (Beust), Bawarya (Schwenk), Hanower (Platen), Wirtemberg (Huger), w. księstwo heskie (Dalwigk), Nassau (książe Wittgenstein), Koburg Gotha (Seebach), Meiningen (Krosigk), Lippe Schaumburg (Lauer Münchhofen), Hessya elektorska oświadczyła, że zgadza się z konferencyą, a jej reprezentant Abée wymówił się od posiedzenia słabością. W czwartek odbyły się tylko poufne rozmowy między ministrami; co do memoriału austryackiego przesłanego zaproszonym rządom wraz z okólnikiem z dnia 8. Października, w którym gabinet austryacki obszernie się rozwiódł nad pruskiem oświadczeniem. W piątek zeszły odbyły się dwie konferencye urzędowe. Rosprawy toczyły się zwolna, każdy z ministrów czynił uwagi względem postępowania z Prusami. Hr. Platen dowodził konieczności zwłaczania i pozostawienia każdemu rządowi wolności działania. W piątek zgodzono się nakoniec na 4 punkta następujące: 1) gabinet wiedeński naprzód odpowie na oświadczenie pruskie; 2) inne rządy niemieckie poprą odpowiedź austryacką w osobnych depeszach; 3) monarchowie podpisani na akcie reformy pozostaną wiernymi swemu dziełu; 4) warunki, od których Prussy czynią swój przystęp możebnym, nie mogą być przyjęte i nie mogą służyć za punkt wyjścia.

Z tego wnosi l'Europe, że narada norymbergska nieudała się. Austrya przepadła ze swem wnioskiem o zbiorową notę, a w depeszach odrębnych pokaże się rozstrój między państwami podpisanemi na akcie reformy. Część ministrów wyjechała jeszcze w sobotę z Norymbergi, resta zaś w niedzielę. Norymbergski zaś korespondent powiada, że na konferencyi tej ministeryalnej okazała się zupełna zgoda co do utrzymania dzieła reformy i co do odpowiedzi na oświadczenie pruskie, którego trzy punkta, to jest Veto, równość obu wielkich mocarstw niemieckich i reprezentacya ludowa powstała z bezpośrednich wyborów jednozgodnie nieprzyjęto. Jeżeli odpowiedź nie nastąpiła w jednobrzmiącej nocie, to dowodzi, że sprzymierzone rządy niechciały uchybić rządowi pruskiemu.

Królestwo Polskie.

Warszawa, 25 Paźdz. — Żyjemy tu w najokropniejszem położeniu. Komisya śledcza ma sobie przepisanem, utrzymywać więzienia w cytateli zapełnione. Gdy wiec wysłała onegaj z cytadeli na Syberyą 300 osób, natychmiast zarządziła nowe aresztowania i już wczoraj łapania na wielką skalę rozpoczęła. Po otrzymaniu rozkazu od jenerała Berga, kazała uwięzić 130 osób i to najznakomitszych obywateli warszawskich, z których większa część już raz przed dwoma laty wywieziona była do Tobolska lub innych miejsc azyatyckich. Pomiędzy nowo uwięzionymi w cytadeli znajdują się ks. Białobrzeski, administrator archidyecezyi po arcybiskupie Fijałkowskim, który za zamknięcie sprofanowanych kościołów przez Moskali został przez sąd wojenny skazany na śmierć, potem ułaskawiony wygnaniem do Tobolska, a nakoniec uwolniony, aby zamydlić oczy Polakom w czasie zapowiedzianych wielkich łask przez Wielopolskiego, dalej powszechnie poważani kanonicy ks. Wyszyński i ks. Stecki, kaznodzieja żydowski Kramstück, fotograf Bayer, Neufeld redaktor żydowskiego dziennika Jutrzenka, fabrykant świec Mittag, bankier Józef Rawicz, mecenas Majewski i Chęciński, stolarz Kalisz i inni. Wszystkich osadzono w cytadeli. Widoczną jest rzeczą, że Moskale chcą terroryzmem przerażać wszystkie klasy mieszkańców. Równieabankiera Stanisława Lessera chcieli Moskale uwięzić, ale oficer na ten cel wykomenderowany przez Berga oświadczył mu, że go osłania urzędowanie jego, bo jest jeneralnym konsulem saskim i konsulem sasko-wajmarskim, inaczej musiałby się udać do cytadeli na mieszkanie, tymczasem i dla tego pozostaje w areszcie domowym. Dla pilnowania go, przystawiono mu kilku żołnierzy. Dziś z rana ściągnięto od niego straż i oświadczono mu, że jest wolnym, ale jego kancelarya pozostanie zapieczętowaną.

— Chodzi pogłoska po Warszawie, że Kruk na głowę pobił Moskali w lubelskiem. Czy to prawda, nie wiem, ale szepcą sobie o tem do ucha. Mówią, że dla tego mszczą się Moskale w Warszawie i osadzają po więzieniach najniewinniejsze ofiary. Onegdaj i wczoraj wielkie odbywały się obławy na ludzi po ulicach warszawskich, pędzono młodzież do cyrkułów i tam policya rozbierała ją do naga, ale jak zwykle nic przy niej nieznalazła karogodnego.

— Onegdaj wyszły dwa pisma »Niepodległość« i drugie »Przyjdź królestwo Twoje«, przeznaczone dla oświecenia chłopów. Moskale tworzą nowe buletyny odniesionych zwycięstw nad powstańcami bez przytoczenia dat i miejsca. Wszędzie biją na miazgę powstańców, zabierają im broń, dowódzców wieszają. Tak Dziennik ostatni donosi o zabraniu 4 skrzyń broni palnej, 700 par butów zimowych, 10 siodeł, 150 mundurów, 3000 halsztuków i 48 powstańców, a między tymi byłego adjutanta Garibaldego barona de Brencienzi, który pod nazwiskiem Callier przywodził powstańcom.

— Gazeta szląska donosi ze Lwowa pod dniem 22. Października, że wedle listów z Tarnowa oddział powstanców 2000 piechoty i kawaleryi liczący, w dniu 20. b. m. przeszedł Wisłę pod Baranowem. Dowódzcami tego hufca miały być jen. Waligórski i jen. Klapka, znany z węgierskiej kampanii. Ponieważ kilka innych oddziałów powstańczych wkroczyło z Galicyi w Lubelskie w dniu 17., 18. i 19. b. m., przeto przyjąć można, że zapowiedziane oddawna wyprawy, teraz dokonane zostały. Jak się zdaje, oddział Waligórskiego nie bez przeszkód ze strony austryackiej przeszedł granicę, piechota austryacka wprawdzie stanęła naprzeciw niemu, ale nie strzelała, dopiero huzary pędem nadbiegłszy dali ognia do Polaków i z nich czterech ochodników ubili. Podobno im Polacy oddali wet za wet. Zanosi się więc w Lubelskiem na zacięte boje między Moskwą a powstańcami.

— Niepewne wieści z teatru wojennego wczoraj przez nas otrzymane o potyczkach w północnej części Krakowskiego, w Sandomierskiem i w Lubelskiem zmieniły się dzisiaj poczęści w pewne wiadomości, chociaż jeszcze co do szczegółów niezupełnie dokładne.

W Krakowskiem stoczył potyczkę 20. t. m. oddział Chmielińskiego do tysiąca zbrojnych liczący, pod wsią Oksa leżącą między Jędrzejowem a Secyminem. Zaatakowany był w tej wsi przez kilka rot moskiewskiej piechoty, dwa szwadrony jazdy, oddział rakietników i kozaków. Polacy ze stratą 13 ludzi odparli atak moskiewski, lecz w czasie boju Moskale racami kongrewskiemi zapalili wieś Oksę, której znaczna część spłonęła, a po odparciu Moskali mieszkańcy wraz z żołnierzami polskimi zgasili ogień. Po zwycięzkiej tej potyczce Polacy jeszcze przez noc całą stali w Oksie, a następnie, czyto z powodu że dowiedzieli się, iż znaczne siły moskiewskie nadciągają, czy też z innego nam niewiadomego, rozdzielili się na kilka części i winną pociągnęli okolicę. Cała ta wiadomość niezupełnie dokładna co do szczegółów, jest jednak co do ogółu zupełnie pewna. — Między mnóstwem mylnych doniesień w dziennikach niemieckich uderzyła nas mylna wiadomość podana w Wiener Lloyd w korespondencyi z Krakowa, jakoby Chmieliński stoczył dnia 17go t. m. znaczną potyczkę pod Przedborzem na prawym brzegu Pilicy, dalej opis tej mniemanej potyczki, a wreszcie, że po tym boju Chmieliński pociągnął ku Opatowu (sic) dla obsadzenia gór Świętokrzyskich (sic). Całe to doniesienie, wraz z opisem potyczki i następnych marszów, powtórzone przez jedno pismo polskie, które powinno było być lepiej zawiadomione, jest zupełnie mylne; gdyż boju tego w dniu 17. t. m. wcale nie było i od potyczki stoczonej 30. Września pod Lelowem a właściwie pod Melachowem, nie było w Krakowskiem żadnego znaczonego boju aż do wyżej wspomnianej przez nas walki w dniu 20. Października pod Oksą, prócz parę drobnych starć, z których najznaczniejszem była kilkunastu-minutowa utarczka w innej zupełnie stronie, bo

nad Nidą we wsi Stawy między Działoszycami a Pińczowem, stoczona przez mały 80 koni liczący oddział polski z dragonami moskiewskimi w dniu 9. t. m., o której pisaliśmy w dzienniku naszym z dnia 14. t. m.

W Sandomirskiem starł się z Moskalami w lasach pod Rubową, o kilka mil na północ od Osieka, silny oddział Czachowskiego w dniu 20go t. m., przeto w tym samym dniu w którym Chmieliński walczył pod Oksą w Krakowskiem. O potyczce tej stoczonej przez jen. Czachowskiego, mamy wiadomość pewną lecz krótką i niedokładną, mówiącą tylko, że bój zaszedł, lecz nieumiejącą jeszcze nic opowiedzieć o jego przebiegu i rezultacie. Gdy jednak w tej okolicy Sandomirskiego niewiele było piechoty moskiewskiej, zdaje się przeto, że starcie to zaszło z kilkoma sotniami kozaków, którzy w tej okolicy za Osiekiem stali, a wsparci może rotą lub dwoma rotami piechoty z Sandomirza, atakowali tylną straż jen. Czachowskiego pod Rubową. Stąd wnosić wypada, że ten partyzant rozporządzający dość silnym oddziałem, odparł z łatwością ten atak.

Co się tyczy potyczki w Lubelskiem, o której doniosła niepewna wieść wczoraj nas doszła, niemamy jeszcze dzisiaj potwierdzenia ani pewnej wiadomości; ztąd wnosimy, że i 20. t. m. nie zaszła tam jeszcze potyczka, bo zapewne Moskale wiedząc o znacznych siłach polskich w tej okolicy Lubelskiego, obawiają się wysunąć się z miasteczek, których znów Polacy nie atakują.

O utarczce w Kaliskiem stoczonej przez konny oddział Słupskiego z Moskalami w nocy z 14. na 15. Października niedaleko Rudnik między Krzepicami a Wieluniem, o czem doniósł był nasz korespondent z Wieluńskiego w liście z 16. t. m. zamieszczonym w dzienniku naszym z 20go t. m. ogłosili Moskale kłamliwy raport w Dzienniku Powszechnym z 21go t. m. I tak w raporcie tym donoszą, iż w boju tym rozbili nietylko oddział Słupskiego ale i Matuszewicza, który tam nawet nie znajdował się; dalej piszą, że bój ten był pod Drunoiskami, jakiejto nawet wsi w okolicy niema; a co do rezultatu, raport moskiewski mówiący, że strata ze strony polskiej była wielka, jest zupełnie fałszywy, gdyż jak wiadomo, oddział Słupskiego stracił w tej utarczce dwóch ludzi wziętych do niewoli i dwa konie, ubiwszy i raniwszy Moskalom pięciu ludzi. Takieto małe i nierozstrzygnione starcie podnieśli Moskale do znaczenia klęski; a może aby zwiększyć liczbę jeńców, połapali znów po wsiach bezbronnych mieszkańców i donoszą że wzięli 25 jeńców. O późniejszej potyczce 16go t. m. stoczonej między Ożarowem, Krzyworzeką i Skomlinem, bliżej przeto Wielunia, milczy jeszcze raport moskiewski.

Cz.

Francya.

Paryż, 24 Październ. — Cesarzowa Eugenia opuściła wczoraj Madryt, jak donosi Monitor. Król i królowa odprowadzili ją do dworca kolei i tam się pożegnali.

— Memorial diplomatique odpowiada Debatom, na ich zarzut uczyniony Austryi, że stara się utworzyć koalicyą przeciw Francyi, aby jej odebrać Sabaudyą i Niceę. Ma to być zwyczajem Debatów, że wiele razy Austrya chce ważny uczynić krok w celu zbliżenia się do mocarstw zachodnich, tyle razy one zamieszczają artykuły prusko-rosyjskie, aby rzucić podejrzenie na Austryą. Owszem Prusy podobne mają zamiary i w tym duchu żądały jako warunku przystąpienia do reform związku, naczelnego dowództwa nad wojskiem i strategicznej linii Menu.

— Patrie zamieszcza korespondencye z Wiednia, z których się okazuje, że Austryi występowanie w układach z Anglią ani jest stałe, ani strnowcze. Gabinet wiedeński od kołowodów swoich ani na krok nieodstąpił. Jego propozycye dalekiemi są od ułatwienia akcyi dyplomatycznej, owszem ją osłabiają i zatrzymują, jak hamulec u koła przywiązany. Podobnie przemawia dziś la France. Z wszystkich rozmów dyplomatycznych okazuje się, że Francya patrzy co Austrya i Anglia zaproponują, na wszystko chce przystać, byle przyjść do jakowej akcyi. Tymczasem Austrya patrzy na Anglią, Anglia na Austryą, czyli pierwsza nie wejdzie w akcyą. Francya nakoniec także przypatruje się i ustępuje pierwszeństwa dwom pierwszym. Trzy mocarstwa zachodnie wyglądają teraz, jak trzech dystyngwowanych a ugrzecznionych elegantów, z których każdy ustępuje pierwszeństwa drugiemu, aby wejść na salon. Już dziesiąty miesiąc upływa nad temi ustępstwami pierwszeństwa, a krew tysiąca ofiar leje się na całej ziemi polskiej.

— Onegdaj zebrała się opozycya deputowanych i uradzono kampanią parlamentarną. Naprzód przedmiotem natarcia będzie budżet, a potem wyprawa meksykańska, która miliard pochłonęła. W meksykańskiej wyprawie nic mądrego dopatrzeć niemogą deputowani. Była to jedna z gaskonad, podobna do wyprawy pekingskiej i japońskiej. Jak się one zakończą dla tego, który je wymyślił, niewiemy, ale to wiemy, że ludzie rozsądni potępiają podobne odległe wyprawy, które nic dla ludzkości dobrego nieprzynoszą.

— National Ztg pisze, że układy w sprawie polskiej wciąż się toczą; niech piszą co chcą dzienniki, i spodziewają się, że nareszcie trzy mocarstwa się porozumieją.

— Powiadają, że od początku powstania polskiego, przesłano do Polski 205,000 flint i rewolwerów. Z tych policya moskiewska zabrała 47,000.

Austrya.

Wiedeń, 19. Październ. — Ks. Ryszard Metternich przybędzie w piątek do Wiednia, a po kilkodniowym pobycie uda się do Paryża, aby tam być obecnym przy otwarciu izb. Jakie wskazówki i informacye powiezie z sobą do Francyi poseł austryacki, trudno odgadnąć; albowiem wiadomości z najlepszych źródeł zasięgane, tak się bardzo zmieniają, że sprawozdawca codzienny zdesperować musi, jeśli chce z tej gmatwaniny wydobyć coś choć trochę pewniejszego. Przyczyny tej nagłej zmiany barw w najświeższych wiadomościach w tem szukać należy, że zdania, usposobienia i zamiary w pałacu na »Ballplatz« tak często jak chorągiewka się zmieniają. Dziś i wczoraj szepcą sobie znowu »jak na teraz« frazy pokojowe, pocieszają się nadzieją, że »tymczasowo« pokój nie będzie naruszony, a szczególniej, że z Francyi wieje usposobienie pokojowe. Śmierć Billaulta zmusza cesarza Napoleona do szczególniejszej ostrożności przy zbliżającej się tegorocznej parlamentarnej walce, itp. inne wieści.

Hr. Apponyi, poseł austryacki przy dworze angielskim, który, jak wiadomo, dla spraw rodzinnych od jakiegoś czasu bawi w Austryi — ojciec jego umarł tego lata — wraca 28. b. m. do Londynu. Czeka on tu jeszcze tylko na odpowiedź angielskiego gabinetu na wtórą austryacką notę, którą przed trzema czy czterema dniami wysłano do Londynu w sprawie odmówienia Rosyi prawa do Polski. Jeżeli jeden z tutejszych dzienników, którego często używają do półurzędowych oświadczeń, utrzymuje, że odpowiedź ta już nadeszła i utorowała już drogę do porozumienia się, to wiadomość ta, o ile tyczy się nadejścia noty, oczywiście jest przedwczesna. Porozumienie się zaś zapowiedziane, także jeszcze w bardzo znacznej jest dali. Pokąd na wypadek wojny nie będzie podpisane przymierze zaczepno odporne, potąd nie dadzą się tu porwać do ostatecznego kroku. Oto jedyna pewna i niezmienna treść w chaotycznej plątaninie dyplomatycznych wiadomości, od kilku tygodni z sobą się krzyżujących.

Miano ztąd sondować w Petersburgu, jakby tam przyjęto teoryą lorda Russella o odmówieniu Rosyi praw do Polski. Ks. Gorczakow miał ironicznie oświadczyć, że musiałby postępowanie mocarstw przyjąć z rezygnacyą. Zdaje się, że rzecz ta nie byłaby mu tak bardzo nie na rękę, gdyż spodziewa się, że z uchyleniem traktatów usunąłby się także punkt oparcia do późniejszej dyplomatycznej interwencyi. Jednak zdanie to bardzo traci na prawdziwości, jeźli się robi spostrzeżenie, że właśnie znajduje ono gorliwych popieraczy w kołach dziennikarskich pod wpływem rosyjskim zostających.

Hr. Mensdorff miał konferencyą z ministrami Rechbergiem i Schmerlingiem i posłuchanie u cesarza. Jak wieść niesie, powraca on do Lwowa z nowemi instrukcyami. Cz.

— Schwäb. Merk. donosił przed niedawnym czasem, że rząd austryacki ogłosi amnestyą dla wszystkich poddanych austryackich, którzy brali udział w powstaniu polskiem. Presse dowiaduje się, że wiadomość ta jest zupełnie bezzasadną; wedle zdania rządu austryackiego bowiem amnestya podobna mogłaby tylko stać się dla Polaków zachętą do wspomagania i nadal powstania. Hr. Mensdorff Pouilly zresztą ma wracać do Lwowa z instrukcyami, które niezmieniają wcale dotychczasowego postępowania władz galicyjskich. Dziś rano przybyło 10 posłów siedmiogrodzkich; pozostałych 16 ma przybyć wieczorem.

Kronika miejscowa.

Raszków, 20. Paźdz. — W mieście Raszkowie przeprowadziliśmy wszystkich, to jest 5ciu wyborców Polaków: ks. dziek. Leszczyńskiego i obywateli tutejszych A. Chylewskiego, W. Witkowskiego, F. Chylewskiego i K. Pajcherta. Obywatele Raszkowa punktualnie na czas przepisany stawili się i głosów nie rozrywali. Współmieszkańcom wyznania Mojżeszowego zawdzięczamy, żeśmy w 1ej klasie 2ch kandydatów naszych przeprowadzili, chociaż znowu niektórzy z nich pragnęli przeciwnego oboru.

Okręgi Skrzebowski i Szczurski w powiecie odolanowskim wybrały 6ciu Polaków, pomiędzy którymi jak zawsze p. komisarz Funke z Raszkówka się znajduje.

Śremskiego, 20. Październ. — W obwodzie prawyborczym Konarskie wybrani w 1 oddz. F. Leutlauf, w 2 oddz. W. Flet, w 3 oddz. J. Dzierzbicki. Zatem 2 Niemcy i 1 Polak.

Z pod Raszkowa, 20. Październ. — W okolicy naszej wybory pomyślnie wypadły, w Pogrzybowie, Raszkowie, Skrzebowie, Jaskółkach itd., wszędzie sami Polacy, po 5 w liczbie.

— Pan Michał Nawrocki z Sulmierzyc, wygoiwszy się z ran jako tako, używający dotąd swobody podobno na wezwanie Krügera został przedwczoraj aresztowany i do Ostrowa do więzienia odstawiony.

Gniewkowo, 20. Paździer. — U nas wybrano 5 wyborców z tych jest 4 Polaków a 1 Niemiec.

Z Śremskiego, 21. Październ. — Oto wypadek wczorajszy prawyborów w zachodniej części pow. śremskiego:

w Brodnicy wybrano ks. prob. Cichowskiego, Najmana z Górki, A. Zakrzewskiego gospodarza ze Sulejewa;

w Grabianowie Kaspra Jankowiaka gospodarza z Kopyt, Macieja Kubiaka z Krzyżanowa, Bonawenturę Kozłowskiego z Grabianowa;

w Żabnie ks. Idzikowskiego, Józefa Ratajczaka, S. Nowackiego;

w Iłówcu Stanisława Chłapowskiego ze Szółdr, księdza Pawłowskiego;

w Sowińcu Antoniego Matelskiego, Jana Mateckiego, Niemca, nieznanego mi nazwiska;

w Krosnach Franciszka Słupińskiego sołtysa z Baranowa, dwóch Niemców;

w Mosinie obywateli Piotrowskiego, Janickiego, Stefanowicza, Roszkiewicza, Wesołowskiego i jeszcze kogoś, który podobno jest Niemcem;

w Daszewicach Lenartowicza, Łyczyńskiego, Bratka, samych Polaków;

w Puszczykowie Jasińskiego, Żychlińskiego, Kocha, podobno samych Polaków.

Nadmienić wypada, że na obwód Sowiniecki i Krosiński mamy tą razą jeden głos polski więcej, jak w zeszłych wyborach; a do takiego w ogóle wypadku w okolicy mosińskiej przyczynili się Żydzi. D. P.

Wiadomości literackie.

Warszawa. — W tych dniach opuściła prasę, książka do czytania zawierająca przedmioty dzieciom najpotrzebniejsze, przez J. Elsenberga ułożona. Dziełko to między innemi obejmuje: Życiorysy, opisy niektórych krajów, miast, ćwiczenia listowe, wiersze różne, wiadomości z jeografii w ogóle i jeografii Królestwa Polskiego w szczególności, główniejsze wypadki z historyi Polskiej, tablicę chronologiczną książąt i królów polskich, tablicę chronologiczną historyi biblijnej i wiadomości z nauk przyrodzonych.

— Nakładem S. H. Merzbacha, przy ulicy Miodowej, wyszły »Księgi Świata«, zeszyty 11ty i 12ty, czyli dokończenie oddziału za rok 1861 — 3go i zawierają razem następujące artykuły: Miłośnicy ostryg, z stalorytem; Krótkie dzieje języka Ukraińskiego; Kurka wodna z ostrogami (z ryciną kolorowaną); Stan Polski podczas elekcyi Michała Korybuta Wiśniowieckiego, dalszy ciąg i dokończenie; Podania Muzułmańskie w Judei; Cyganie, z ryciną kolorowaną, Marti, typ z Mindowsu p. J. I. Kraszewskiego; Mieszkańcy wyspy Jawy, z ryciną kolorowaną; Kronika Nestora i podania Skandynawskie; Feliks Mendelsohn Bartholdi, z wizernnkiem; Morze i jego mieszkańcy; Słowo o gazecie; Spotkanie w Swiątyni Stej Zofii, z ryciną kolorowaną; Góra Biała (Montblanc), z ryciną sztychowaną na stali; Nangasaki, główny port w Japonii.

Król. loterya w Berlinie.

Berlin, 26. Październ. — W dalszem ciągnieniu 4tej klasy 128. król. loteryi klasycznej padła 1 wygrana 5000 talarów na nr. 48,355. 3 wygrane po 2000 talarów na nra 54,705. 71,592. i 78,230.

31 wygranych po 1000 talarów na nra 3376. 7913. 14,008. 16,851. 21,037. 21,491. 23,021. 23,225. 27,575. 28,745. 33,429. 33,719. 36,262. 39,883. 40,348. 43,875. 47,692. 49,150. 55,117. 55,194. 58,609. 61,183. 68,830. 70,183. 76,006. 78,884. 82,335. 86,554. 86,846. 87,455. i 92,500.

53 wygranych po 500 talarów na nra 3453. 5778. 6386. 7041. 7044. 8663. 11,019. 14,470. 16,157. 17,594. 18,754. 18,841. 19,601. 20,756. 20,913. 21,868. 25,521. 27,348. 27,760. 28,159. 30,025. 30,191. 32,823. 32,917. 33,364. 36,926. 39,471. 40,574. 40,654. 46,762. 47,454. 48,665. 54,093. 55,606. 55,707. 59,430. 62,400. 63,703. 63,828. 64,347. 67,691. 72,684. 73,512. 77,833. 82,479. 83,104. 33,141. 84,087. 86,382. 87,938. 88,690. 88,902. i 91,885.

59 wygranych po 200 tal. na nra 4443. 5452. 5562. 6628. 10,271. 10,402. 15,038. 16,300. 16,757. 17,140. 19,321. 21,334. 21,473. 21,711. 23,558. 24,304. 27,478. 28,912. 29,361. 30,528. 31,205. 34,545. 34,563. 37,847. 38,018. 38,784. 38,962. 39,864. 40,354. 42,658. 43,441. 45,151. 45,510. 46,187. 52,811. 56,415. 58,467. 58,492. 59,576. 60,030. 61,010. 62,577. 63,086. 64,923. 69,377. 70,351. 74,166. 76,898. 77,655. 78,675. 80,298. 83,061. 83,531. 84,211. 84,859. 85,473. 92,873. 93,245. i 93,879.

Przybyli do Poznania dnia 26. Października.

STERNA HOTEL EUROPEJSKI: hr. Karśnicki z Polski, Frick z Wrocławia, Kostrzyński z Szamotuł, Walter i Heyden z Berlina, Pechter z Szczecina, Schwarz z Starogrodu.

MYLIUSA HOTEL DREZDEŃSKI: Lindenthal z Lipska, Mathis z Münd, Gränz, Manuel i Helle z Berlina.

BUSCHA HOTEL RZYMSKI: Kahlo z Pforzheimu, Behrens z Zittau, Hirsch z Berlina, Rheimann z Karlsruhe, Thun z Wrocławia, Löwenberg i Dr. Stephani z Berlina, Heilmann z Królewca, Nouvelle z Wierzei, Ahlemann z Szamotuł, Rahn z Gorzycki, Rowiński z Mosiny.

HOTEL DU NORD: hr. Miączyński z Pawłowa, hr. Dzieduszycki, Kuppelli i Siedmiogrodzki z Nowejwsi.

POD CZARNYM ORŁEM: Suchorzewski z Puszczykowa, Radoński z Bieganowa, Brzeżańska i v. Lukowitz z Czachurek, Schubert z Wielkiejwsi, Lossow z Starczanowa, Trzeżański z Trzemeszna, Neymann z Kołaczkowa.

HOTEL PARYSKI: Tonn z Mur. Gośliny, Wegner z Miłosławia, Wysocki z Broniszewic, Lewin z Wągrówca, Sniegocki z Bieślina.

HOTEL BERLINSKI: Nehring z Sokolnik, Busse z Separowa, Meyer z Bydgoszczy, Morgenstern z Złotnik, Dohrer z Wyszyna, Henschke z Guben, Herzfeld z Grodziska, Haase z Pleszewa.

KEILERA HOTEL ANGIELSKI: Wosch z Rogoźna, Klein z Otusza, Kosmowski z Dominowa, Dürbach z Wrocławia, Pilzecker z Milicza, Gottschalk i Landsberg z Wrocławia, Lewin z Dolska.

SELIGA OBERZA: Kowalewski z Wrocławia, Trąmpczyński z Ujazdu, Levin, Engelmann Frost i Jabłońska z Grodziska.

POD TRZEMA LILIAMI: Fischer z Wrześni.

Z dnia 27. Października.

BAZAR: Radońscy z Krześlic, Moszczeński z Stempuchowa, Potocki z Bendlewa.

MYLIUSA HOTEL DREZDEŃSKI: Meichsner z Buchholz, Schwandt z Aschaffenburga, Gehrecke z Berlina, Matschke z Szczecina.

BUSCHA HOTEL RZYMSKI: Żychlińska z Kierska, Fuchs z Berlina. Schulz z Szczecina, Mack z Chojnicy, Hoffmann z Bydgoszazy, Schürtler z Lipska.

HOTEL DU NORD: Neese z Bielefeldu, hr. Czarnecki z Rakoniewic, hr. Czarnecki z Gogolewa, Czasliński z Chwarszna, prob. Mindak z Daków.

POD CZARNYM ORŁEM: Trąmpczyński z Grzybowa, Benda z Ostrowieczna, Rzyscy z Krąplewa.

Stósownie do §. 19. Regulaminu wyborczego z dnia 4. Października 1861. podaje następujący wykaz, wyborców powiatu **Bukowskiego** dla czynności wyborczéj dnia 28. Października r. b. do publiczności.

Nr. bieżący.	Miejsce zamieszkania.	Nazwisko, imie, stan i proceder wyborców.	Nr. wydziału w którym obórcę wybrano.
1	Albertoska	Fischer Bogusław, gospodarz	I.
2	dito	Hauch Chryzoston, gospodarz	II.
3	dito	Hildebrand Bogusław, gospodarz	III.
4	dito	Schiler, sołtys	III.
5	Stara Dombrowa	Reich, sołtys	II.
6	Błaka	Hose Augustyn, kasyer	I.
7	Bolewica	Blümchen Augustyn, dozórca leśny	I.
8	dito	Banach Piotr, gospodarz	II.
9	dito	Palkowski Wiktor, nauczyciel	III.
10	Bielawy	Szymański, rządzca	I.
11	Brody	Marciniak Marcin, gospodarz	II.
12	dito	Musiał Marcin, gospodarz	I.
13	dito	Woliński Stanisław, wikary	III.
14	Brodki	Stachowiak Jan, gospodarz	III.
15	Buk	Adamski Antoni, doktor	III.
16	dito	Bellach Juliusz, oberzysta	I.
17	dito	Białkowski Karol, rolnik	II.
18	dito	Czerniejewicz Marcin, młynarz	I.
19	dito	Dybysbański Hipolit, kołodziej	III.
20	dito	Małecki Wojciech, posiedziciel	II.
21	dito	Paniński Maks, oberzysta	II.
22	dito	Pawłowski Ludwik, rolnik	III.
23	dito	Pawłowicz Ludwik, oberzysta	I.
24	Bukowiec	Dziurla Kazimierz, gospodarz	III.
25	dito	Hebanowski, proboszcz	II.
26	dito	Śliwiński Franciszek, gospodarz	I.
27	Chmielinka	Mischke Antoni, gospodarz	II.
28	dito	Schade Bogusław, gospodarz	II.
29	Cichagóra	Bielke Bogumił, gospodarz	I.
30	dito	Schüler Ferdynand, gospodarz	I.
31	Dakowy suche	Krzymiński, ekonom	I.
32	Dobieszyn	Simiński Jozef, gospodarz	II.
33	Doktorowo	Cygański Józef, gospodarz	II.
34	dito	Winczewski Walenty, kamlarz	III.
35	dito	Woziński Wawrzyn, gospodarz	I.
36	Drużyn	Sulikowski Kazimierz, dzierzawca	I.
37	dito	Wujec Szymon, gospodarz	I.
38	Glinaw	Consbruch, komisarz obwodowy	III.
39	dito	Pflaum Bogusław, gospodarz	I.
40	dito	Pflaum Bogumił, gospodarz	I.
41	dito	Sperling Samuel, gospodarz	I.
42	dito	Wolka Ludwik, gospodarz	I.
43	Głupoń	Asch Ludwik, dziedzic	I.
44	dito	Rzepa Maciej, gospodarz	II.
45	Gnin	Rosołek Jakób, gospodarz	III.
46	Granowo	Swięcicki Władysław, dzierzawca	III.
47	Grodzisko	Ahlemann, sędzia	I.
48	dito	Bramiński Wojciech, obywatel	III.
49	dito	Dressler, radzca sądu	I.
50	dito	Fischer, pastor	I.
51	dito	Glass H. B., kupiec	II.
52	dito	Grossmann Jan, obywatel	III.
53	dito	Jahnke Michał, obywatel	III.
54	dito	Kosiński Ludwik, obywatel	II.
55	dito	Kübler, radzca sprawiedliwości	I.
56	dito	Lewy Mozes, kupiec	II.
57	dito	Mizgalski Jan, obywatel	II.
58	dito	Mosse, doktor	II.
59	dito	Mützel Rudolf, obywatel	II.
60	dito	Prusinowski, proboszcz	III.
61	dito	Rochocz Kasriel, kupiec	I.
62	dito	Stahn Bogusław, obywatel	II.
63	Gromblewo	Fengler Antoni, gospodarz	II.
64	Grossdorf	Ciosański Antoni, młynarz	II.
65	dito	Kutzner Franciszek, dzierzawca	III.
66	dito	Szubert Władysław, agronom	III.
67	Grudna	Cichowski Maciej, nauczyciel	III.
68	dito	Goralski Stanisław, nadleśniczy	III.
69	Jastrzębniki	Kandulski Tomasz, gospodarz	II.
70	dito	Ryvoli, nadleśniczy	II.
71	Kąkoleskie olędry	Kaiser, organista	II.
72	dito	Krause, sołtys	III.
73	dito	Neumann Fryderyk, gospodarz	I.
74	Kąkolewo	Białoszyński Józef, dzierzawca	III.
75	Kobylnik	Kandulski Walenty, gospodarz	III.
76	Konin	Cebernik Kazimierz, gospodarz	I.
77	dito	Sławiński Andrzej, sołtys	II.
78	dito	Żuchoski, dzierzawca	III.
79	Kopanka	Kroch Chryzostom, gospodarz	III.
80	dito	Schulz Bogumił, gospodarz	I.
81	Dakowy mokre	Janczakowski Władysław, rządzca	I.
82	dito	Stiler Julian, gorzelnik	III.
83	Kotowo	Mielżyński Józef, hrabia	III.
84	Kozielasko	Lehmann Bogusław, gospodarz	I.
85	Kozłowo	Dobiała Wojciech, gospodarz	I.
86	dito	Skalski Antoni, nadleśniczy	II.
87	Kubaczyn	Cichowski Wojciech, gospodarz	II.
88	Kuślin	Baer, gospodarz	I.

Nr. bieżący.	Miejsce zamieszkania.	Nazwisko, imie, stan i proceder wyborców.	Nr. wydziału w którym obórcę wybrano.
89	Kuślin	Schoeneich, nauczyciel	II.
90	Kurowo	Hoffmann Wawrzyn, gospodarz	III.
91	Lagwy	Rosadziński Józef, gospodarz	I.
92	Lassówko	Hejder, nadleśniczy	I.
93	Łęskie olędry	Gellert Karól, nauczyciel	I.
94	Linda	Jakubowicz, rządzca	III.
95	dito	Swiderski Michał, gozpodarz	I.
96	Lipka wielka	Ehrhard, nauczyciel	I.
97	dito	Schade Jan, gospodarz	III.
98	Lipka mała	Hekert Daniel, gospodarz	I.
99	Matrenga	Müller Augustyn, młynarz	I.
100	Michorzewo	Bączkiewicz, proboszcz	III.
101	dito	Nawrot Wojciech, gospodarz	I.
102	dito	Wiza, komisarz gospodarczy	III.
103	Michorzewko	Kalek Jakób, gospodarz	III.
104	Młyniewo	Urbasch, rządzca	I.
105	Lwówek	Baitlich Floryan, oberzysta	I.
106	dito	Kohn Jakób, doktor	II.
107	dito	Czachert Wojciech, rolnik	I.
108	dito	Gierszewski Nepomucen, stolarz	III.
109	dito	Hebanowski Jan, proboszcz	III.
110	dito	Kintzel Paweł, kupiec	II.
111	dito	Łabędzki, aptekarz	II.
112	dito	Rutkowski Augustyn, kupiec	I.
113	dito	Sulecki Bernard, kamlarz	III.
114	dito	Sciechowski Wawrzyn, rólnik	II.
115	Nowy Tomyśl	Arlt Karól, młynarz	II.
116	dito	Fischer, burmistrz	III.
117	dito	Pflaum, kupiec	I.
118	dito	v. Saher, radzca ziemiański	II.
119	Niegolewo	Adamiak Marcin, gospodarz	I.
120	Niemierzyce	Wardęski Faustyn, ekonom	II.
121	Niepruszewo	Szotkiewicz, proboszcz	III.
122	Otusz	Kaczmarek Walenty, gospodarz	II.
123	dito	Palm, dzierzawca	III.
124	dito	Tukermann, rządzca	I.
125	Opalenica	Karwowski, proboszcz	I.
126	dito	Gintrowicz Kazimierz, właściciel	III.
127	dito	Silski Franciszek, obywatel	III.
128	dito	Szmierzchalski Łukasz, oberzysta	II.
129	dito	Witajewski Jan, oberzysta	I.
130	Pakosław	Petras Augustyn, rządzca	II.
131	dito	Pozwa Wincenty, gospodarz	II.
132	Paprotsch	Fenska Ferdynand, gospodarz	II.
133	dito	Schultz Bogusław, gospodarz	II.
134	dito	Tepper Augustyn, gospodarz	I.
135	dito	Zaischner, gospodarz	III.
136	Piaski	Dohme, rządzca	I.
137	Porażyn	Richter, dzierzawca	I.
138	Posadowo	Arendt Franciszek, rządzca	III.
139	dito	Łącki Zygmunt, dziedzic	III.
140	dito	Maczewski Edward, nauczyciel	I.
141	Ptaszkowo	Budzyński Jakób, gościnny	I.
142	dito	Sąchocki Józef, proboszcz	III.
143	dito	Wachowiak Walenty, gospodarz	II.
144	Rojewo	Hecke, gospodarz	II.
145	Róża	Lieberknecht Kasper	III.
146	dito	Siegesmund Bogusław, gospodarz	II.
147	Rudniki	Beyme Franciszek, dzierzawca	III.
148	dito	Stefański Stefan, właściciel	III.
149	Scherlanko	Fechner Henryk, gospodarz	III.
150	dito	Kuhnke Chryzostom, gospodarz	I.
151	Czarne olędry	Blaesing Chryzostom, gospodarz	I.
152	dito	Kloka, gospodarz	I.
153	dito	Weiss Chryzostom, gospodarz	II.
154	Sempolno	Beker, sołtys	II.
155	dito	Segner Jan, gospodarz	II.
156	Separowo	Trąmpczyński, dzierzawca	III.
157	Śliwno	Kierstein Karól, rządzca	I.
158	dito	Matuszak Stanisław, gospodarz	II.
159	dito	Nawrot Marcin, gospodarz	II.
160	Snowidowo	Adamczak Franciszek, gospodarz	II.
161	Sontop	Fenski Chryzostom, gospodarz	I.
162	dito	Gębauer Bogumił, gospodarz	III.
163	dito	Hoffmann, sołtys	III.
164	Szewce	Kakliński Franciszek, gospodarz	I.
165	dito	Lissowski Franciszek, gospodarz	III.
166	Strzempin	Białkowski Wojciech, gospodarz	II.
167	dito	Szczepkowski Jan, rządzca	III.
168	Tarnowie	Pelz Jerzy, gospodarz	I.
169	Tomyśl stary	Hoeppner Augustyn, owczarz	I.
170	dito	Uhlitz, rządzca	I.
171	Troszczyn	Vogel Józef, gospodarz	I.
172	Trzcianka	Jakobi, dziedzic	III.
173	Turkowo	Hildebrand, dziedzic	III.
174	dito	Neumann, rządzca	I.
175	Ujazdek	Kandulski Jan, gospodarz	II.
176	dito	Gawron Antoni	III.
177	Urbanowo	Wittkowski Nepomucen, ekonom	III.
178	Uścięcice	Molinek Stanisław, agronom	III.
179	Wąsowo	Chełmicki Stanisław, gospodarz	III.
180	dito	Dudziak Jan, gospodarz	I.
181	dito	Górny Walenty, gospodarz	II.
182	dito	Górny Józef, gospodarz	III.
183	dito	Przybylski Marcin, gospodarz	I.
184	Białe olędry	Schonert Chryzostom, gospodarz	III.
185	dito	Schonert Bogumił, gospodarz	II.
186	Witomyśl	Dudek Kazimierz, gospodarz	III.
187	dito	Laskowski Jakób, proboszcz	II.
188	dito	Pasieka Jan, chałupnik	III.
189	Wojnowice	Palacz Michał, pisarz	III.
190	dito	Skolarek Tomasz, gospodarz	III.
191	Woźnik	Mainski Benedykt, rządzca	I.
192	Wymyślanka	Dittfach Jan, właściciel	II.
193	dito	Kranich, właściciel	II.
194	dito	Pfeiffer Jan, właściciel	I.
195	Wysoczka	Kowalski Ignacy, dziedzic	II.
196	Zborowo	Speichert Edward, dziedzic	I.
197	Zdrój	Drzymała Walenty gospodarz	II.
198	Zgierzynko	Zarno Michał, gospodarz	II.
199	Zembowo	Drescher Stefan, gospodarz	III.
200	dito	Michalski Mikołaj, gospodarz	III.
201	dito	Wojtkowiak Jakób, gospodarz	II.
202	Zeńskowo	Gerlach, nauczyciel	III.
203	dito	Leska, gospodarz	II.
204	dito	Müller Bogusław, gospodarz	I.

Stowarzyszenie kupieckie w Poznaniu.

Zgromadzenie dnia 26. Października 1863.

Żyto (węcpel po 25 szefli) słabo. Na Paźdz. 31 list. $30\frac{3}{4}$ pien., na Paźdz. Listopad 31 list. $30\frac{3}{4}$ pien., na Listopad Grudzień 31 list. $30\frac{5}{6}$ pien., na Grudzień Styczeń $31\frac{5}{12}$ list. $\frac{1}{4}$ pien., na Styczeń Luty $31\frac{3}{4}$ list. $\frac{7}{12}$ pien., na wiosnę 33 list. $32\frac{3}{4}$ pien.

Okowita (beczka 8000 proc. Trallesa) bez zmiany. Na Paźdz. $14\frac{1}{3}$ list. i pien., na Listopad $13\frac{11}{12}$ list. $\frac{7}{8}$ pien., na Grudzień $13\frac{7}{8}$ list. $\frac{5}{6}$ pien., na Styczeń 14 list. $13\frac{11}{12}$ pien., na Luty 14 list. $13\frac{11}{12}$ pien., na Marzec $14\frac{1}{12}$ pien. i list.

Wiadomości handlowe.

Berlin, 26. Października.

Pszenica 58 tal.

Żyto na Paźdz. i Paźdz Listopad $35\frac{7}{8}$—$\frac{3}{4}$ do $\frac{7}{8}$ tal., na wiosnę $36\frac{7}{8}$ tal.

Jęczmień wielki i mały 33—39 tal.

Groch do gotowania 42—48 tal.

Groch na pastwę 42—48 tal.

Rzep zimowy 84—88 tal.

Rzepik zimowy 84—86 tal.

Oléj rzepiowy na Paźdz. $12\frac{1}{4}$—$\frac{1}{3}$—$\frac{5}{24}$ tal., na Paźdz. Listopad $11\frac{5}{6}$—$\frac{7}{8}$—$\frac{5}{6}$ tal., na Kwiecień Maj $11\frac{12}{24}$ tal.

Olej lniany 16 tal.

Okowita na Paźdz. $15\frac{1}{8}$—$14\frac{19}{24}$ tal., na Paźdź. Listopad $14\frac{19}{24}$—$\frac{13}{24}$ tal., na Listopad Grudzień i Grudzień Styczeń $14\frac{1}{2}$ tal.

Kurs giełdy Berlińskiéj.

Dnia 26. Października 1863.	Stopa pCt.	Na pr. kurant papierami.	Na pr. kurant gotowizną.
Pożyczka rządowa dobrowolna	$4\frac{1}{2}$	—	$101\frac{1}{4}$
„ z roku 1859	$4\frac{1}{2}$	—	$104\frac{1}{2}$
„ z roku 1856	$4\frac{1}{2}$	—	$101\frac{1}{4}$
„ z roku 1853	4	$98\frac{1}{2}$	—
Obligi długu skarbowego	$3\frac{1}{2}$	—	$89\frac{1}{4}$
dito Marchii Elektoralnéj i Nowéj	$3\frac{1}{2}$	—	—
dito miasta Berlina	$4\frac{1}{2}$	—	—
dito „	$3\frac{1}{2}$	—	89
Listy zastawne Marchii Elekt. i Nowéj	$3\frac{1}{2}$	—	$89\frac{1}{4}$
dito dito	4	$100\frac{1}{4}$	—
dito Pruss Wschodnich	$3\frac{1}{2}$	—	$85\frac{3}{4}$
dito Pomorskie	$3\frac{1}{2}$	—	$89\frac{1}{4}$
dito dito	$4\frac{1}{4}$	—	$100\frac{3}{8}$
dito W. X. Poznańskiego	4	—	—
dito W. X. Poznańskiego	$3\frac{1}{2}$	—	—
dito W. X. Pozn. (nowe)	4	—	$95\frac{1}{4}$
dito Szląskie	$3\frac{1}{2}$	—	—
dito Pruss Zachodnich	$3\frac{1}{2}$	—	85
Bilety rentowe Poznańskie	4	—	$95\frac{1}{2}$
Obligacye miejskie II. Em. Pozn.	4	—	—
Obligacye prowincyalne Poznańskie	5	102	—
Papiery banku prow. Poznańskiego	—	—	—
Louisdory	—	—	$110\frac{1}{4}$
Akcye kolei żelazn. Starogr. Pozn.	4	—	$100\frac{1}{2}$